

Núm. de Protocol: 1000069/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000047/2017

AUTE 21-2018

PARTS:

Demandant incidental: Sr. JPP

Representant: Ídem
Advocada: Sra. ELH

Demandat incidental: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sr. CPS
Advocada: Sra. CRM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, divuit de maig de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat plantejat a les actuacions número **1000069/2016 (TSJA-0000047/2017)**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 14-2018, de 19 de febrer, va desestimar el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència del Tribunal de Batlles de 5 d'abril de 2017 que, al seu torn, havia confirmat la resolució administrativa de 10 de febrer de 2016, que va procedir a arxivar l'expedient disciplinari núm. 07/2010 incoat a l'agent, per raó de la pèrdua de la seva condició de funcionari.

2.- La representació de la part agent ha interposat incident de nul·litat d'actuacions contra l'esmentada sentència, en considerar que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció que garanteix l'article 10 de la Constitució, en la seva vessant del dret a obtenir una resolució fonamentada en dret. En concret, es reproduïen les mateixes qüestions que ja van ser objecte del procés sobre l'existència de cosa jutjada i de prescripció quant a la reclamació de salaris endarrerits, a la inconstitucionalitat de l'article 46.e) de la Llei de la funció pública i, finalment, a que no es podia produir la pèrdua de la condició de funcionari, ja que la pena accessòria no pot superar la principal.

3.- La representació del Govern s'ha oposat a les pretensions de l'agent i ha sol·licitat que es desestimi íntegrament l'incident, ja que no s'ha produït cap infracció del dret a la jurisdicció, sinó que la contrapart pretén que es revisin les qüestions de fons que eren objecte del procés.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com ha dit aquesta Sala de forma reiterada, l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar les vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

Segon.- En aquest cas, la part agent torna a plantejar les mateixes al·legacions que ja van ser examinades en la sentència que va posar terme al procés, cosa que contravé de forma manifesta l'objecte i finalitat d'aquest incident.

Les al·legacions d'aquella part no es refereixen a cap vulneració dels principis reguladors del procés degut, el que posa de relleu que no es planteja en realitat cap infracció de l'article 10 de la Constitució. Ben al contrari, emparant-se en la invocació del dret a obtenir una resolució fonamentada en dret, el recurrent pretén que es modifiquin els pronunciaments de la sentència impugnada, que ja va exposar amb el suficient detall les raons per les quals es desestimaven les pretensions de l'agent.

En aquest sentit, ja es van detallar en la sentència les raons per les quals existia cosa jutjada en relació amb la reclamació dels salaris corresponents al període comprès entre el 22 de novembre de 2010 i el 8 d'agost de 2012 i, en tot cas, havia prescrit el dret de l'agent a reclamar-los. També es va descartar el plantejament d'un procés incidental d'inconstitucionalitat sobre l'article 46.e) de la Llei de la funció pública, que determina la pèrdua de la condició de funcionari quan s'ha estat objecte d'una pena principal o accessòria que inhabiliti per exercir les funcions

corresponents al lloc de treball, en considerar-se que es tracta d'un supòsit de pèrdua de la capacitat necessària per mantenir-se en la funció pública, i no pròpiament d'una sanció. És per això que es van rebutjar les al·legacions de l'agent sobre que la pena accessòria no podia superar la principal. En darrer terme, també es va raonar que aquesta pèrdua de la condició de funcionari és una conseqüència necessària i automàtica derivada de la condemna penal de què ha estat objecte.

Com es pot deduir d'aquestes consideracions, la sentència dictada en aquestes actuacions es troba degudament motivada, i el fet que l'agent discrepi del seu contingut no implica de cap manera una vulneració del dret reconegut en l'article 10 de la Constitució.

En conseqüència, s'ha de desestimar íntegrament la demanda incidental que formula la part agent.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

1r.- Desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions que formula la representació del Sr. JPP contra la sentència núm. 14-2018, de 19 de febrer.

2n.- No efectuar un especial pronunciament en matèria de costes.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.